

Arrest

nr. 202 463 van 16 april 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 26 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Guineese nationaliteit te bezitten. U werd op 1 maart 1997 geboren in Conakry (Guinee). U woonde uw hele leven in de wijk Hafia. U bent ongehuwd en hebt geen kinderen.

Uw biologische moeder, B.C., overleed toen u nog jong was. U hebt geen volledige broers en zussen. Na haar dood hertrouwde uw vader, T.D., met uw stiefmoeder, F.S., kreeg hij nog twee kinderen: Mou en Mo.

Na de dood van uw vader bleef u met uw stiefmoeder en –broers in het ouderlijk huis wonen. Zij behandelde u echter slecht. U moest huishoudelijk werk verrichten, mocht niet naar school en werd geslagen. Op een bepaald moment kon uw oom langs moederszijde, G.S., het niet langer aanzien en kwam naar u toe. Hij legde u – in bijzijn van uw stiefmoeder – uit dat uw vader hem op zijn sterfbed had verteld dat het huis waar jullie woonden van uw biologische moeder was geweest en dat het nu aan u toebehoorde, en niet aan uw stiefmoeder.

Dit gegeven kon uw stiefmoeder moeilijk verkroppen en de situatie escaleerde. Uw oom diende weliswaar klacht in bij de politie en zocht hulp bij de ouderen, maar het kon niet baten. Hij werd, vermoedelijk door uw stiefmoeder, gedood. Hierop verliet u met behulp van de vrouw van uw oom, B.D., het land.

U reisde via Mali, Algerije, Libië, Turkije en Italië naar België, waar u op 28 maart 2017 asiel aan vroeg. U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw identiteit, reisweg en asielrelaas.

U legt wel een ‘attestation de suivi psychotherapeutique’ (Natalia GRYNCHYSHYN; dd. 12.10.2017) en een medisch attest (Dr. Nicolas BONNET; zonder datum) neer.

Bij terugkeer naar Guinee vreest u gedood te worden door uw stiefmoeder.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meerbepaald ras, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de problemen met uw stiefmoeder van louter interpersoonlijke en familiale aard zijn.

Evenmin kan vastgesteld worden dat u omwille van redenen zoals bepaald in voornoemde Conventie van Genève niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. De door u ingeroepen feiten worden immers niet geloofwaardig gevonden.

Vooreerst legt u geen enkel bewijsstuk neer ter ondersteuning van uw identiteit, reisweg en asielrelaas.

U verklaart dat u uw identiteitskaart kwijt raakte onderweg naar België en dat u niet over andere identiteitsdocumenten beschikte in Guinee (CGSV p. 12). Nochtans stelt u dat u tot uw 18de school liep (CGVS p. 9), maar toch had u geen leerlingkaart (CGVS p. 12).

U stelt dat er wel documenten bestaan die uw asielaanvraag kunnen ondersteunen, o.a. de eigendomsdocumenten van uw ouderlijk huis (CGVS p. 6). Deze documenten vormen een cruciaal element in uw asielaanvraag gezien zij de directe aanleiding tot en de inzet van de vete met uw stiefmoeder vormden (CGVS p.5-6). U ondernam geen enkele poging om de documenten in handen te krijgen, noch vanuit Guinee, noch vanuit België (CGVS p. 12). U hebt nochtans wel nog contact met de vrouw van uw oom (CGVS p. 7).

U stelt ook dat uw oom naar de politie ging om klacht in te dienen tegen uw stiefmoeder en dat hij hulp zocht bij de ouderen, die hem gelijk gaven (CGVS p. 8). Er kan verwacht worden dat hierover documenten werden opgemaakt en afgegeven. Zelf stelt u echter niet te weten of dit het geval was (CGVS p. 12). Gevraagd naar waarom u niet zelf contact op nam met de politie antwoordt u dat dit aan de volwassenen is (CGVS p. 12). Ook wanneer u erop wordt gewezen dan u 20 jaar was op het moment van uw vertrek en bovendien de enige en oudste zoon van uw vader bent houdt u vol dat u als jongere niet naar de politie kon gaan (CGVS p. 13). Deze verklaring is niet afdoende. Uit uw verklaringen blijkt ook nergens dat u de vrouw van uw oom zou hebben gevraagd naar dergelijke documenten, die nochtans belangrijk zijn voor de beoordeling van uw asielaanvraag.

De medewerkingsplicht vereist nochtans van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, reisweg en asielrelaas. Dat u hieraan duidelijk niet heeft voldaan en ook niet de nodige inspanningen deed om dergelijke documenten te kunnen voorleggen ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden feiten.

Wat de verdere beoordeling van de kernelementen van uw asielrelaas betreft resten er slechts uw verklaringen, die echter niet kunnen overtuigen. U

w verklaringen bij respectievelijk de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS zijn op verschillende punten lacuneus en tegenstrijdig.

U bent niet eenduidig over uw geboorteplaats. Bij de DVZ stelde u dat u in Kindia geboren zou zijn maar niet weet of u daar hebt gewoond (Verklaring DVZ, punt 10), terwijl u bij het CGVS beweert geboren en getogen te zijn in Conakry (CGVS p. 4).

U legt geen coherente verklaringen af over uw familie. Bij de DVZ stelt u niet te weten hoe oud uw stiefbroers zijn (Vragenlijst DVZ, punt 17), terwijl u bij het CGVS zonder aarzelen zegt dat ze negen en elf jaar oud zijn (CGVS p. 5). U kunt de dood van uw ouders op geen enkele manier in een duidelijk tijds kader plaatsen. Bij de DVZ verklaart u aanvankelijk dat u niet weet wanneer uw moeder overleed en dat u elf jaar oud was bij het overlijden van uw vader. U stelt wel duidelijk dat uw moeder voor uw vader overleed (Verklaring DVZ, punt 13). Later in het gehoor bij de DVZ stelt u dan weet dat u 15 jaar was toen uw moeder overleed en 17 jaar toen uw vader overleed (Vragenlijst CGVS, punt 5). Bij het begin van het gehoor bij het CGVS Bij het CGVS daarentegen stelt u dit te willen corrigeren en verklaart u aan het begin van het gehoor dat u niet weet wanneer uw moeder overleed maar dat u 17 jaar was toen uw vader overleed. U beaamt ook dat uw moeder op dat moment al was overleden (CGVS p. 3; p. 5). Later verklaart u echter dat u 18 jaar was toen uw moeder overleed (CGVS p. 9). Er mee geconfronteerd dat het in dat geval onmogelijk is dat uw stiefbroers, die na de dood van uw moeder werden geboren, al negen en elf jaar oud zijn, kunt u geen verklaringen geven (CGVS p. 9). Nog later beaamt u opnieuw dat u 17 jaar was toen uw vader overleed (CGVS p. 13). Dat u dergelijke eenvoudige zaken niet duidelijk kunt aangeven ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook uw asielrelaas is op bepaalde punten tegenstrijdig. Zo stelt u bij de DVZ dat uw stiefmoeder u vastbond en met de dood bedreigde omdat ze te weten wilde komen wie u had verteld dat het huis haar niet toebehoorde (Vragenlijst CGVS, punt 5). Bij het CGVS daarentegen vermeldt u helemaal niets over het feit dat uw stiefmoeder u zou hebben vastgebonden en met de dood bedreigd. Meer nog, gevraagd naar hoe zij wist wie u had geïnformeerd stelt u dat zij gewoon aanwezig was toen uw oom u vertelde over de eigendomsdocumenten (CGVS p. 6). Deze verklaringen zijn dermate tegenstrijdig op een cruciaal punt van uw asielrelaas dat er nog maar weinig geloofwaardigheid aan kan worden gehecht. Waar u bij het CGVS stelt dat uw vader werd vergiftigd (CGVS p. 6), repte u hierover met geen woord bij de DVZ. Ook over de dood van uw oom (CGVS p. 6) vermeldt u in het geheel niets bij de DVZ. U stelt er louter dat u onderdook bij de echtgenote van uw oom die uw vlucht uit het land organiseerde, terwijl u bij het CGVS stelt dat u al voor de dood van uw oom bij hem introk (CGVS p. 6). U stelt in beide gehoren dat uw oom klacht indiende bij de politie, maar waar u bij de DVZ louter stelt dat die klacht niets opleverde stelt u bij het CGVS dat uw oom naar de ouderen trok – die uw oom en stiefmoeder samen rond de tafel brachten en hem uiteindelijk gelijk gaven – waarna hij met dat vonnis terug naar de politie ging (CGVS p. 8).

U blijkt totaal niet op de hoogte van de formaliteiten betreffende de erfenis van uw vader na diens dood. Er werd niet over gesproken, u hoorde enkel achteraf dat uw vader de eigendomsdocumenten aan uw oom zou hebben gegeven (CGVS p. 7). U stelt dat uw stiefmoeder u wil vermoorden omdat ze het huis – waarvan u eigenaar blijkt – naar haar zonen wil laten gaan. Het is echter niet waarschijnlijk dat het huis na uw dood naar haar zonen zou gaan, gezien er geen bloedband tussen jullie bestaat. U blijkt in het geheel niet op de hoogte van de regelgeving hierrond (CGVS p. 7-8).

U bent ook totaal niet op de hoogte van de huidige stand van zaken van uw problemen in Guinee. U hebt nog contact met de vrouw van uw oom (CGVS p. 7). U weet niet of ze klacht heeft ingediend na de moord op haar man (CGVS p. 15). U ontwijkt verschillende keren de vraag via haar de eigendomsdocumenten en de klachten bij de politie te verkrijgen (CGVS p. 15). U stelt dat u hoorde dat uw stiefmoeder nog steeds naar u op zoek is maar u kunt haar acties in het geheel niet concretiseren (CGVS p. 7).

Dergelijke lacunes en tegenstrijdigheden ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Op basis van voorgaande vaststellingen kan niet gesteld worden dat u de door u ingeroepen feiten die aan de basis van uw vervolgingsvrees zouden liggen, aannemelijk heeft gemaakt. Zij kunnen aldus niet de basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de criteria van de Vreemdelingenwet. De algemene situatie in uw land van herkomst wijst evenmin op een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U komt ook op die basis dus niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande beoordeling en beslissing niet ombuigen.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een medisch attest neer dat op 13 oktober 2017 werd afgeleverd te Yvoir (België) door Dr. Bonnet en een 'attestation de suivi psychotherapeutique' dat op 12 oktober 2017 werd afgeleverd door therapeute Nathalie GRUNCHYSHIN. Deze attesten zijn echter onvoldoende bewijskrachtig om op te wegen tegen de hierboven gedane vaststellingen die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aantasten.

In het attest van Dr. Bonnet wordt gewag gemaakt van littekens op uw linkerarm en rechterschouder. Dit attest toont echter niet aan wanneer of onder welke omstandigheden u deze letsels opliep en kan aldus de door u ingeroepen feiten niet bevestigen.

Wanneer u met de verschillende lacunes en tegenstrijdig in uw relaas wordt geconfronteerd grijpt u steeds terug naar uw psychologische problemen ter verklaring (CGVS p. 9; p. 10; p. 11; p. 12; p. 13). In het 'attestation de suivi psychotherapeutique' wordt gesteld dat u sinds mei 2017 twee keer per maand op consultatie komt. Er wordt gewag gemaakt van symptomen die wijzen op PTSS: angst; schuldgevoelens; vrees vermoord te worden; apathie; slapeloosheid; negatieve gedachten; minderwaardigheidsgevoelens; vermoeidheid; depressiviteit en auditieve en visuele herbeleving. Nergens wordt echter gesproken over geheugenproblemen. Dit attest kan aldus op geen enkele manier een afdoende verklaring bieden voor uw tegenstrijdige en lacuneuze verklaringen. Uw therapeute stelt dat de symptomen die zij beschrijft ontegensprekelijk het gevolg zouden zijn van traumatiserende gebeurtenissen in uw land van herkomst die aan de basis liggen van uw asielaanvraag. Nergens wordt echter verduidelijkt op basis waarvan dit causale verband zou zijn vastgesteld. Het document heeft onvoldoende bewijswaarde om de geloofwaardigheid van uw asielrelaas te herstellen en om op zich aannemelijk te maken dat u een gegronde vrees voor vervolging hebt of een reëel risico op ernstige schade loopt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 26 december 2017 een schending aan van "artikel 1, §A, al.2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 aangezien het asielrelaas van de verzoeker houdt direct verband met criteria voor het verkrijgen van asiel ; en/of artikelen 48/3 tot 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen".

Het verzoekschrift betoogt dat verzoeker het slachtoffer geweest is van ernstige feiten van bedreigingen en vervolgingen door zijn stiefmoeder en dat hij een gegronde vrees voor vervolgingen heeft ten aanzien van zijn land van herkomst.

Verzoeker verwijst naar "Dictionnaire Petit Robert, éd. 1995) (CPRR 01-0089/F1374, dd. 22 maart 2002 ; zie ook CPRR 01-0668/F1356 dd. 8 maart 2002) » (RVV, arrest n° 9802 dd. 11 april 2008, R.D.E. n° 147, p. 106" en stelt het volgende: hoewel mishandelingen vallen binnen een huiselijke omgeving, reeds wordt beoordeeld dat « des violences domestiques graves, comme celles qu'a subie la partie

requérante, constituent une persécution. En effet, « la circonstance que les mauvais traitements dont elle a été victime ont été perpétrés dans un contexte privé ne leur ôte en rien leur caractère de persécution, à savoir un « traitement injuste et cruel infligé avec acharnement ».

Betreffende het aanknopingspunt van de Conventie van Genève, verwijst verzoeker naar de beoordeling van de Raad.

Verzoeker betoogt dat, indien de Raad toch zou oordelen dat “verzoeker niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus beoordelend dat er geen band gemaakt kan worden tussen één of meer van de gronden van vervolging overeenkomstig artikel 1A van het verdrag van Genève en de ingeroepen vrees van verzoeker dan hoeft haar de subsidiaire bescherming toegekend worden wegens een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.”

Verzoeker benadrukt dat hij aan alle voorwaarden, voorzien door artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, voldoet.

Een asielzoeker wie niet aannemelijk zou maken dat hij, persoonlijk en wegens zijn ras, zijn godsdienst, het behoren tot een bepaald sociaal groep, zijn politieke overtuigingen en/of zijn nationaliteit, een gegronde vrees voor vervolging heeft in zijn land van herkomst, wel in aanneming kan komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in geval er zwaarwegende gronden bestaan “om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade” en die geen beroep tot bescherming kan of wil doen op zijn eigen autoriteiten omwille de risico tot het lopen van dergelijke schade.

Verzoeker haalt artikel 3 van het EVRM aan en geeft een theoretische uiteenzetting dienaangaande.

Verzoeker voert aan dat het principe van het voordeel van de twijfel dient toegepast te worden. Hij verwijst dienaangaande naar een arrest van de Raad n° X van 29 juni 2009.

Verzoeker herneemt dat hij problemen heeft met zijn stiefmoeder. Hij stelt te vrezen voor zijn leven ingeval van terugkeer naar Guinee.

In het verzoekschrift wordt verder aangevoerd dat verweerder geen aandacht heeft “aan alle verklaringen van de verzoeker en beschikbare informatie besteden.”.

Verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken en te staven. Er dient hem volgens het verzoekschrift het voordeel van twijfel verleend te worden en er zijn voldoende elementen om zijn verklaringen als vastgesteld te beschouwen. “Inderdaad, zijn verklaringen zijn eenduidig, van goede trouw en komen overeen met de beschikbare informatie. Ze zijn spontaan en duiden een persoonlijke ervaringen aan. Zijn verklaringen bevestigen dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft ten aanzien van Guinee.”.

In het verzoekschrift wordt tevens artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet aangehaald.

Verzoeker verwijst nog naar twee arresten van de Raad, in vergelijkbare gevallen: arresten n° X van 26 november 2014 en n° X van 30 januari 2015.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan “van artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de vreemdelingenwet, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna "Handvest"), artikel 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen”.

Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker geen enkel bewijsstuk neerlegt ter ondersteuning van zijn identiteit, reisweg en asielaanvraag, merkt verzoeker op dat het moeilijk kan zijn voor een asielzoeker om bewijsstukken te verkrijgen. *In casu*, is dit het geval. Verzoeker wil niet dat zijn tante bij zijn problemen wordt betrokken. Verzoeker vreest dat zijn tante problemen met zijn stiefmoeder zal hebben.

Wat betreft de vermeende tegenstrijdige verklaringen benadrukt verzoeker dat hij verschillende medische attesten heeft neergelegd om zijn psychische problemen te bewijzen. *“Uit een constante rechtspraak van het Europese Hof van mensen blijkt uit dat de tot staving van een asielaanvraag overgelegde medische certificaten, aan een grondige onderzoek moeten worden onderworpen. (CEDH, R.C. c. Zweden, 9 maart 2010 et CEDH, MO. M. c. Frankrijk, 18 april 2013).”*. Volgens verzoeker had verweerder zich bewust moeten zijn van de psychologische problemen van verzoeker en bijgevolg zijn asielaanvraag met de grootste zorgvuldigheid en een zekere flexibiliteit te onderzoeken.

“Inderdaad, gaat het er niet om aan te tonen dat de problemen van de verzoeker daadwerkelijk zijn. Dat is niet het geval. Wat wel het belang is, is de capaciteit van de verzoeker te evalueren om adequate de gestelde vragen te beantwoorden. Ook rekening moet worden gehouden met de invloed van de psychologische stoornissen van de verzoeker op het verloop van het gehoor en op zijn vermogen om een coherent relaas te doen.”.

Verzoeker meent dat zijn psychische gezondheid een invloed op zijn gehoor zou kunnen hebben gehad. Zijn toestand kan een schadelijk effect hebben op zijn vermogen om de feiten waarop zijn asielaanvraag is gebaseerd te verklaren. Dit zou de reden kunnen zijn waarom hij enkele tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd.

Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad (arrest n° X van 24 juli 2012, n° X van 31 mei 2013, n° X van 27 oktober 2016, n° X van 26 augustus 2016 en n° X van 15 september 2016) en naar de proceduregids van UNHCR.

Het verzoekschrift betoogt dat verweerder geen rekening heeft gehouden met het gevaarlijk profiel van verzoekers stiefmoeder. Zijn stiefmoeder heeft verzoekers vader vergiftigd. Daarna heeft zij opdracht gegeven voor de moord van verzoekers oom. Zijn stiefmoeder heeft geen beperking en doet er alles aan om haar doelstellingen te verwezenlijken: zij wil het huis van verzoeker naar haar zonen laten gaan.

Verzoeker meent verder dat verweerder een gedeeltelijke lezing van zijn verklaringen heeft gedaan. Hij haalt artikel 27 van het K.B. van 11 juli 2003 aan.

Het verzoekschrift merkt op dat er geen informatie inzake justitie in het administratief dossier aanwezig is.

Verzoeker verwijst naar pagina's 17-25 van een verslag van FIDH en stelt dat verzoeker geen bescherming kan krijgen van zijn autoriteiten, rekening houdend met de situatie van justitie in zijn land van herkomst.

In hoofdorde vraagt verzoeker *“de bestreden beslissing te hervormen en de vluchtelingenstatus aan verzoeker toe te kennen, In ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te hervormen en de subsidiaire bescherming status aan verzoeker toe te kennen, In uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen terug te sturen met bevel bijkomende onderzoeksmaatregelen uit te voeren.”*.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker *“Verslag FIDH, "Guinée - Conakry", september 2010, beschikbare op <https://www.fidh.org/IMG/pdf/Guineedcona546fconiOGDH.pdf>, stuk 3.”*.

Bij aanvullende nota van 5 februari 2018 legt verzoeker een *“kopie van de overlijdensakte van zijn vader”* en een *“kopie van de klacht die zijn vader tegen de tante van verzoeker ingediend had voor verduistering van activa”*.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart Guinee te zijn ontvlucht omwille van problemen met zijn stiefmoeder.

2.4.2. Om als vluchteling te worden erkend, dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Daargelaten de ongelooftwaardigheid van verzoekers voorgehouden problemen (die onder worden uiteengezet), verduidelijkt hij niet dat deze een vervolging uitmaken die ingegeven is door één van de vijf redenen vermeld in het Verdrag van Genève, te weten omwille van zijn ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot het (beknopt) herhalen van het vluchtrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren waaruit zou kunnen blijken dat verzoekers asielmotieven een nexus hebben met het vluchtelingenverdrag. De commissaris-generaal oordeelt dan ook terecht dat de feiten van interpersoonlijke, familiale en gemeenrechtelijke aard zijn en verzoeker niet aannemelijk maakt vervolging te vrezen in de zin van de Conventie van Genève.

2.4.3. Voorop dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen enkel objectief element ter staving van zijn identiteit neerlegt, noch een aannemelijke uitleg heeft voor de afwezigheid hiervan (gehoorverslag van het CGVS van 21 november 2017, ofwel notities persoonlijk onderhoud (hierna: CGVS-verslag), p. 12). Verzoeker is tot zijn 18de naar school geweest, er kan dan ook aangenomen worden dat hij over meerdere mogelijkheden beschikt om zijn identiteit aan te tonen. Verzoeker faalt in zijn medewerkingsplicht, te meer –zoals onder wordt gesteld – hij evenmin eenduidig is over zijn geboorteplaats. Waar het verzoekschrift stelt dat verzoeker dat het moeilijk kan zijn voor een asielzoeker om bewijstukken te verkrijgen, is dit louter hypothetisch. Verzoeker kan bezwaarlijk menen dat hem een internationale bescherming moet worden verleend zonder aan te tonen wie hij in werkelijkheid is en dit enkel omdat hij dat zijn tante niet bij zijn problemen wil betrekken. Verzoeker is niet ernstig.

2.4.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoekers algehele geloofwaardigheid, alsook de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vluchtmotieven, wordt fundamenteel ondergraven, nu (i) verzoeker, zoals hoger gesteld, zonder geldige redenen geen enkel objectief element ter staving van zijn identiteit neerlegt; (ii) verzoeker evenmin enig document ter staving van zijn reisweg neerlegt (en tevens ongelooftwaardige verklaringen dienaangaande aflegt, CGVS-verslag, p. 13-14); (iii) verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat hij in Kindia geboren is (verklaring DVZ, punt 10), maar bij de commissaris-generaal aangaf dat hij geboren en getogen is in Conakry (CGVS-verslag, p. 4) terwijl een jonge man die naar school ging toch zijn geboorteplaats dient te kennen; (iv) verzoeker tevens incoherente verklaringen aflegt over zijn

familie: over de leeftijd van zijn stiefbroers (verklaring DVZ, punt 17; CGVS-verslag, p. 5) en over de dood van zijn ouders (verklaring DVZ, punt 13; vragenlijst CGVS, punt 3.5; CGVS-verslag, p. 3, p. 5, p. 9, p. 13); (v) verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf dat zijn stiefmoeder hem vastbond en met de dood bedreigde omdat ze te weten wilde komen wie hem had verteld dat het huis haar niet toebehoorde (vragenlijst CGVS, punt 3.5), terwijl verzoeker dit bij het CGVS helemaal niet aanhaalde doch louter stelde dat zijn stiefmoeder gewoon aanwezig was toen verzoekers oom hem vertelde over de eigendomsdocumenten (CGVS-verslag p. 6); (vi) verzoeker bij het CGVS verklaarde dat zijn vader werd vergiftigd (CGVS-verslag, p. 6), maar naliet dit ernstige feit bij de Dienst Vreemdelingenzaken te vermelden, wat de waarachtigheid ervan afbreekt; (vii) verzoeker evenmin de dood van zijn oom (CGVS-verslag, p. 6) bij de DVZ vermeldde; (viii) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de klacht die zijn oom indiende bij de politie – bij de DVZ stelde hij dat de klacht niets opleverde (vragenlijst CGVS, punt 3.5), bij het CGVS dat zijn oom naar de ouderen trok, die hem samen met verzoekers stiefmoeder rond de tafel brachten en hem uiteindelijk gelijk gaven, waarna hij met dat vonnis terug naar de politie ging (CGVS-verslag, p. 8); (ix) het niet geloofwaardig is dat verzoeker als volwassen man zelf geen klacht indiende bij de politie (CGVS-verslag, p. 12-13); (x) verzoeker geen idee heeft van de formaliteiten en regelgeving over erfenissen (CGVS-verslag, p. 7-8); (xi) verzoeker niet op de hoogte is van de huidige situatie inzake zijn problemen in Guinee (CGVS-verslag, p. 7, p. 15). Verzoekers verklaringen zijn dan ook op alle punten, ook over eenvoudige feiten, vaag of strijdig.

2.5.2. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekers psychologische problemen zijn tegenstrijdige verklaringen verschonen. Verzoeker legt ter staving het 'attestation de suivi psychotherapeutique', opgesteld door Natalia Grynchysyn op 12 oktober 2017, neer. Hierin wordt gesteld dat verzoeker sinds mei 2017 twee keer per maand op consultatie komt.

Waar de psychotherapeute stelt dat de vermelde symptomen het gevolg zouden zijn van traumatiserende gebeurtenissen in verzoekers land van herkomst, merkt de Raad op dat dit een opinie is maar geen vaststaand bewijs. Het attest werd immers opgesteld op basis van verzoekers verklaringen ("*Selon Monsieur (...)*"), welke reeds ongeloofwaardig bevonden werden. Bovendien is een psychotherapeutisch attest geen sluitend bewijs voor de oorzaak en omstandigheden van de vastgestelde psychologische problemen. Nergens wordt overigens verduidelijkt op basis waarvan dit causale verband zou zijn vastgesteld.

Tevens wordt vermeld dat verzoeker symptomen heeft die wijzen op PTSS: angst, schuldgevoelens, vrees om vermoord te worden, apathie, slapeloosheid, negatieve gedachten; minderwaardigheidsgevoelens, vermoeidheid, depressiviteit en auditieve en visuele herbeleving. Nergens worden echter geheugenproblemen aangehaald, noch dat zijn psychologische problemen zijn verklaringen zouden aantasten. Het attest toont dan ook niet aan dat het cognitief geheugen van verzoeker dermate is aangetast dat hij niet in staat zou zijn verklaringen af te leggen over de redenen waarom hijzelf vertrokken is uit zijn land en is derhalve niet van aard om bovenstaande vaststellingen die de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas ondermijnen in een ander daglicht te stellen.

2.5.3. In het ongedateerd attest van Dr. Bonnet wordt melding gemaakt van littekens op verzoekers linkerarm en rechterschouder. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een medisch attest is echter geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin verzoeker zijn verwondingen opliep. Bovendien wordt niet aangegeven dat deze littekens uitsluitend kunnen worden verkregen op de wijze die verzoeker aangeeft.

2.5.4. Bij aanvullende nota van 5 februari 2018 legt verzoeker een "*kopie van de overlijdensakte van zijn vader*" en een "*kopie van de klacht die zijn vader tegen de tante van verzoeker ingediend had voor verduistering van activa*" neer. Zoals boven reeds aangehaald legde verzoeker een reeks tegenstrijdige verklaringen af over het overlijden van zijn vader. Een fotokopie van de overlijdensakte van zijn vader kan verzoekers ongeloofwaardigheid dan ook niet herstellen. De Raad hecht bovendien geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben.

Ook de kopie van de klachtenbrief kan de ongeloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas niet herstellen. Verzoeker legde immers eveneens incoherente verklaringen af aangaande deze klacht (zie boven). Verzoeker verklaarde bovendien dat zijn oom naar de politie ging om klacht neer te leggen (CGVS-verslag, p. 8), niet dat hij zijn klacht per brief naar de commissaris verzond. Verzoekers verklaringen stemmen aldus niet overeen met het neergelegde document.

Hoe dan ook is de bewijswaarde op zich al zeer beperkt, met name tot het bewijs van registratie van een klacht, doch niet tot het bewijs van de inhoud ervan.

2.5.5. Bij zijn verzoekschrift legt verzoeker een rapport van FIDH neer, waarin wordt gesteld dat justitie in Guinee slecht functioneert. Daargelaten dat het rapport gedateerd is (van 2010), merkt de Raad op dat geen geloof gehecht wordt aan verzoekers vluchtrelaas, zodat dergelijk rapport niet dienstig wordt ingeroepen.

2.5.6. Waar verzoeker in het verzoekschrift rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aanhaalt, gaat hij eraan voorbij dat de rechtspraak van de Raad geen precedentenwerking heeft.

2.5.7. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. X) noch van de beoordeling van de feiten die de commissaris-generaal heeft gemaakt op basis van artikel 27 van het K.B. van 11 juli 2003.

2.5.8. Waar het verzoekschrift een schending van artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie aanvoert, merkt de Raad op dat artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie een verplichting betreft in hoofde van de instellingen, organen en instanties van de Unie, zodat de schending van dit artikel in onderhavige procedure niet dienstig kan worden aangevoerd.

2.5.9. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wat *in casu* ook is gebeurd.

2.5.10. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.11. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK